

TIZED, FELAJÁNLÁS, ADOMÁNY

Horváthné Éva és Bor Ferenc közös szolgálatában elhangzott tanítás nyers szövege
KSZE Ságvár, 2023. 03. 25.

Horváthné Éva: Szeretett mennyei Atyánk, hálával teljes a szívünk, hogy a mai napon is együtt lehetünk, és egységben itt lehetünk a Te közösségedben, Atyám. Köszönjük, hogy itt vagy velünk, itt vagy bennünk! A nagyobb él bennünk és a nagyobb legyőzte a világot. Köszönjük, mennyei Atyám, ezt a hatalmas kegyelmet, amit ránk árasztottál. Köszönjük, hogy bőségesen áldottak vagyunk mindenben, Atyám. Köszönjük neked ezt Jézus nevében! Köszönjük, hogy az Úr Jézus a keresztre ment helyettünk és értünk, hogy bevégezze a megváltás művét, amiben benne van a mi örök életünk, a gyógyulásunk, a szabadulásunk, a békességünk, az örömünk. Köszönjük, hogy minden szellemi áldással megáldottál minket, mennyei Atyám, az Úr Jézus Krisztusban. Köszönjük, hogy gazdaggá tettél minket, mert az Úr Jézus szegénnyé lett, hogy mi gazdaggá válhassunk, Jézus nevében. Köszönjük, mennyei Atyám, a Te Igédet, amely lámpás a mi életünkben, vezet minket. Köszönjük, hogy az Ige a Szellem kardja, amivel az ellenség ellen szólhatunk, amivel levághatunk minden elváltozást a testünkben. Minden problémára szólhatjuk az Igét! Helyreállításokat szólítunk az életekbe, Jézus nevében. Köszönjük, hogy a lelkünket simogatod a Te Igéddel, mennyei Atyám. Köszönjük, hogy megnyugtatsz bennünket és füves legelőkön legeltetsz minket. Köszönjük, hogy Jézus a mi Pásztorunk és nem szűkölködünk! Hálával teljes a szívünk, hogy itt lehetünk. Hálával teljes a szívünk, hogy Isten királyságában lehetünk, hogy Isten fiai lehetünk, hogy a menny állampolgárai lehetünk. Hálával teljes a szívünk ezért, Uram! Köszönjük, hogy Téged szolgálhatunk, mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy elhívtál minket, hogy mi beteljesítsük a Te akaratodat, mennyei Atyám. Köszönjük ezt neked, Jézus nevében. Átadjuk a Szent Szellemnek a mai alkalmat. Köszönjük, hogy Ő szólja a szavakat rajtunk keresztül, Jézus nevében. Köszönjük, hogy kinyitjátok a szíveteket az Ige befogadására, a mag befogadására. Köszönjük, hogy kinyitjátok a fületeket az Ige hallására és szellemi látásokat lesz abból, amit a mai napon hallotok. Kijelentéseket, megértéseket kaptok, a Jézus nevében. Köszönjük, mennyei Atyám, hogy munkálkods minden területen, a testekben és a lelkekben is. Köszönjük, mennyei Atyám, hogy a Te Igéd orvosság a számunkra. Áldunk, dicsérünk, magasztalunk Téged, a drága Jézus nevében. Ámen!

Bor Ferenc: Köszönjük, drága Szent Szellem, hogy Te a győzelem útján vezetsz bennünket és munkálsz a javunkat folyamatosan, mivel Te hatalmasabb vagy minden problémánál. Átadjuk neked minden újabb helyzetet kimunkálásra és szólítjuk a mennyei megoldásokat minden életre és minden helyzetre. Kiárasztjuk minden helyzet felett a feltámadás erejét, a szolgáló angyalok seregét, a Zsoltár 41. védelmét, a Zsoltár 91. oltalmát, a szent vér hatalmát, az isteni védő sövényt és az élő Ige hatalmát, hogy munkálkodjon mindannyiunk érdekében és mindannyiunk életében. Köszönjük, drága Szent Szellem, hogy megóvod a gyülekezetet és Krisztus Testét minden nemkívánatos szellemiségtől. Hisszük Atyám, hogy a Szent Szellem rálehel arra az Igére, amelyik azt mondja, hogy Isten minden napon szaporítja a Gyülekezetet az üdvözülőkkel. Ezt a saját szemeinkkel meg fogjuk látni a helyi gyülekezetben is, Jézus nevében. Ámen!

Horváthné Éva: A dicséret alatt szólt a szívemhez az Úr, a drága Szent Szellem, hogy ne aggódjak semmi felől, hanem minden gondomat Őrá vessem, a Jézus nevében. Ezt az Igét kaptam! A zsebkenőkre vetjük kezeinket. Hittel szóljuk az Igét, hogy ez a kenet beárad a zsebkenőkbe, keszkenőkbe, és amikor a beteg testeket érinti, Jézus nevében, az iga megtörik a kenet miatt és eltávozik a probléma a testből. Köszönjük mennyei Atyám! Dicsőség neked és hála! A Jézus nevében! Ámen!

Amint látjátok, ma rendkívüli istentisztelet van, ketten fogunk felétek szolgálni együttesen, egységben. Hisszük azt, hogy a Szent Szellem megérinti a szíveteket, befogadjátok az

Igét és megértést kaptok a tanításból, a Jézus nevében. Egy kis bevezetőt mondanék először, amit a Szent Szellem adott nekem a mai tanításhoz kapcsolódóan. Ma a bővülködésről fogtok hallani, ami egy egészen kényes téma nagyon sok embernek, mert amikor ez a téma felmerül, akkor az nem mindenkinek tetszik. De ennek valószínű, hogy az egyik oka az lehet, hogy éppen valami anyagi gondokkal küzd. Isten viszont azt akarja, hogy bőségben éljünk. A 2Korinthus 9.8. azt mondja nekünk:

2Korinthus 9,8.

8. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek,

Isten hatalmasan meg akar minket áldani. Ha ezt tanulmányozni szeretnétek, akkor a 2Korinthus 9. az adakozás rendjéről és annak áldásáról beszél, ezt érdemes áttanulmányozni. Hogyan tudja Isten megtenni, hogy megáldjon minket? Nem úgy, hogy felnézel az égre és várod, hogy majd pénzeső esik le rád. Mert sokan azt képzelik, hogy Isten majd úgy ad nekünk pénzt, hogy szórja le a mennyből. Azt mondja az Ige, hogy adjatok, és néktek is adatik. Mit mondott itt az Ige, mi az első lépés? Adjatok! Hogy először mi adjunk. Erre sokan úgy reagálnak, hogy hán, nagyon kevés a bevétel, nem elég belőle megélni, akkor hogyan adjak ebből a kevésből. Isten csak azt tudja megáldani, amit adsz. Ha nem adsz semmit, azt nem tudja megáldani. Tehát először neked kell adni. A Lukács 6-ban olvasunk erről egy nagyon jó igeverset.

Lukács 6,38.

38. Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, szíinig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mértetek.

Itt van, hogy embereken keresztül kapunk pénzt. Embereken keresztül fog Isten megáldani, ha kell, akkor százszorososan megáld Isten minket. Attól függően, hogy a hit mértékünk hol van. Mert azt mondja az Ige, hogy azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mértetek. Dicsőség az Úrnak! Tehát nagyon oda kell figyelni! Szavanként lehet tanulmányozni ezt az egy igeverset és ebből sok kijelentést lehet kapni. A keresztények nehezebben értik meg a bővülködés lényegét és ez nagy probléma. Mert ha pénzről szóló tanítást hallanak, akkor rögtön bezárják magukat. Sokan arra gondolnak, hogy na, ennek a pásztnak elfogyhatott a pénze, azért mondja már megint, hogy adakozunk. Azért beszél már megint a bőségről vagy a pénzről. Csak nem tudja az az illető, hogy nem a pénzről beszélünk, hanem az Ő áldásáról, hogy Isten hatalmasan meg tudja őt áldani. Nyisd meg a szíved és hidd el azt, amit Isten mond! Hidd el, mert Isten hatalmasan meg akar áldani! Növekedj a megértésben és kapj róla kijelentést! Kezdj el adni! Ha nincs hited még a tized adásában, akkor kezd el kevesebbel, mert Isten azt is meg tudja hatalmasan áldani, ha kevesebbet adsz. Nagyon fontos dolgok ezek. Visszalapozunk a 2Korinthus leveléhez. Ott egy másik Igét olvasok nektek fel a 2Korinthus 9,7-et. Ez is nagyon jó, buzdító Ige.

2Korinthus 9,7

7. Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kényszerúségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

Ámen! Dicsőség az Úrnak! Ha megnézzük és elgondolkodunk rajta, Isten a legdrágább értéket adta nekünk, az Ő egyetlen Fiát. Ő följánlotta az egyetlen Fiát értünk. Mert azt mondja a 2Korinthus 8,9-ben:

2Korinthus 8,9.

9. Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.

Minden meg van írva az Igében! Isten hatalmas dolgot adott nekünk, amit a János 3,16–17. versekben olvasunk. Ezt nagyon jól ismerjük már, rengetegszer hallottátok:

János 3,16–17.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

A világot, vagyis minden embert úgy szeretett. Ő a legnagyobbat adta nekünk! A legnagyobb adakozó Isten volt. Ha elgondolkozunk azon, hogy az örök élet milyen nagy ajándék. A mennyei örök élet, hogy nem megyünk a kárhozatba. Mert mit ír tovább?

17. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.

Mi van az üdvösségben? Benne van az üdvösségbe a gyógyulás, a szabadulás, a békesség, a Szellem összes gyümölcse. A gazdagság, a bőség, minden benne van a megváltásban. Ez a legnagyobb ajándék, amit Isten nekünk adott.

Ez csak a bevezető volt! A mai tanítás címe: *Tized, felajánlás, adakozás.*

Bor Ferenc: Arra szeretnék rávilágítani, hogy a Szent Szellem hogyan munkálkodik. A jegyzetembe, a János evangéliumnak ehhez a verséhez felírtam azt, hogy Isten a legnagyobb adakozó. De Évi pásztor is megkapta szellemben, úgyhogy nem nekem kell elmondanom, mert ő már ezt megtette.

Az anyagiakról szóló üzenet is az Evangélium része. Ugyanúgy, mint a házasságos téma is. Erről is hallottatok az év elején tanítást. Ezért időnként az anyagiakról is tanítani kell. Nem mindenki szereti a házasságról szóló tanítást és nem mindenki szereti az anyagiakról szóló tanítást, mert bezárja saját magát, valami oknál fogva. Isten pedig szól a pásztorokhoz, hogy tanítsunk az anyagiakról, mert ha ezt nem tennénk meg, akkor meglopnánk a gyülekezetet a gyarapodás áldásától.

Felmerül a kérdés, hogy honnan származik a gazdagság? Természetesen Istentől, mert mindennek Isten a forrása. Az 5Mózes 8,18. a következőt írja:

5Mózes 8,18.

18. Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől meg esküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van.

Ebből az Igéből láthatjuk, hogy Isten az egyetlen forrásod, de neked is meg kell tenned a részedet ehhez. Mert Isten ad neked erőt, képességet a feladatok elvégzésére, amit neked működtetni, használni kell. Az a rengeteg feltaláló, ami van az országunkban és akár a világban, azok mind Istentől hallják a megoldásokat, vagy pedig képességet egy festmény elkészítéséhez. Nagyon sok ilyen dolgot lehetne mondani. Gyerekekre szokták mondani, a növekvő iskolás gyermekekre, hogy Isten is erre teremtette. Akár még ehhez az Igéhez is visszavezethető. Vagy például a munkaadódat, vagy a vállalkozásodat Isten csatornaként használja a szükségeid betöltésére. A munkabér megszerzéséhez viszont dolgozni kell. A 2Thessalonika 3,10. azt mondja, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék.

2Thessalonika 3,10.

10. Mert amikor nálatok voltunk is, azt rendeltük néktek, hogy ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.

A munka pedig visszavezethető az 1Mózes 3,19-hez, hogy a megélhetéshez dolgozni kell.

1Mózes 3,19.

19. Arcod verítékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földbe, mert abból vétettél: mert por vagy te s ismét porrá leszel.

Isten már ott a legelején kijelentette. A következő Ige a Példabeszédek 10,22. az Egyszerű fordításból.

Példabeszédek 10,22. Egyszerű fordítás

22. Az örökkévaló áldása tesz igazán gazdaggá, nem az ember erőlködése.

Vannak olyan emberek, akik belekényszerültek egy munkába vagy egy szakmába, de nem szívvel teszik. Erőlködnek, mert nincs rajta olaj. Ezért van sokszor pályamódosítás, hogy az eredeti szakmájukat elhagyják, és egy másik szakmát keresnek, választanak, ami a szívükhöz

közel áll. Az viszont könnyen, olajozottan megy annak a képességnek a segítségével, amit Isten adott ahhoz a feladat elvégzéséhez. Amikor felismered az Igéből és megérted azt, hogy Isten az egyedüli forrásod, akkor kijelentéssé lesz abból, hogy meg kellene tisztelned őt a javaiddal.

Milyen módon tisztelhetjük meg az Urat? Három módja van. Az egyik a tized. A másik a tized feletti felajánlás. Ezt közvetlenül az Úrnak adjuk. A harmadik a szegényeknek való adomány pedig közvetett módon kerül az Úrhoz. Ez majd meg fogjátok látni később, hogy hogyan és miért.

Horváthné Éva:

1. A TIZED

Isten már a kezdetekben úgy rendelte, hogy az egyházak működését az államtól függetlenül a hívek biztosítsák. Az Ószövetségben a papok jövedelmeit is a hívek biztosították. Ezt megnézhetitek az 5Mózes 18-ban, az 1-8-ig. Én viszont a 4Mózes 18,21-et olvasnám fel nektek.

4Mózes 18,21.

21. De ímé, a Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izraelben; az ő szolgálatukért való osztályrész ez, amellyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát.

Isten a tized fizetés által akarja biztosítani a szolgálatok működését. A szolgáltók csak úgy tudnak kizárólag az Úr dolgaival foglalkozni, ha kapnak tizedet. A Nehémiás 13,10–12. leírja hogy a papoknak, akik szolgáltak a hívek felé, el kellett menniük dolgozni, mert nem látták el őket a hívek a tizeddel. Utána helyreállt ez a dolog, mert Nehémiás kiadta a parancsot, hogy a tizedet igenis kell fizetni, mert erre szükség van, hogy táplálják a nyáját. Ez fontos! Fontos a szellemi táplálék is!

A szívből és hitből felajánlott, és jelképesen az oltárra – ez a jelképesen azt jelenti, hogy a perselybe – helyezed az áldozatot, Isten az ígérete alapján azt bőségesen meg fogja áldani. Ha hittel, szívvel odamész a perselyhez, és beledobod a tizededet, amit szívvel adsz, és még imádkozhatsz is fölötte: Uram, köszönöm, hogy bőségben élek. Köszönöm, hogy gyógyult vagyok. Tehát egy kis imát is tehetsz hozzá. Köszönöm, hogy bőségesen megáldasz engem, Uram. Lehet bárhogy ezt tenni, ahogy a szíved diktálja.

Itt amint láttuk, hogy az Ószövetséget hasonlítjuk az Újszövetséggel. Azért azok az Igék, amik az Ószövetségből hangzanak el, az az ószövetség időszakra vonatkoznak, de egy része vonatkozik az Újszövetségre is. Mivel Istennek közvetlenül nem tudunk adni anyagiakat, ezért a pásztorok perselyébe dobjuk a tizedünket, amit ők az Úr szolgálatára használnak fel. Mik ezek a dolgok? Például, az útiköltség, eszközök. Az eszközökbe laptop, egér, nyomtató, hangosítás, telefon, internet, weboldal, bibliaprogram. A tizedet kifizetjük mi is az Egyház felé. Amit kapunk tizedet, abból a tized megy az anyagyülekezetbe. Máshol van, akinek terembért, vagy gépkocsiköltséget kell fizetnie. Szolgálati könyveket vásárolnak belőle. De vannak olyan helyek, ahol a tizedből befolyt bevételt gyülekezeti házak építésére és üzemeltetésére, evangelizációs munka végzésére fordítják, valamint Isten földi királyságának a felépítésére használják. Tehát nagyon sokrétű a tized felhasználása. Ezt látni kell, hogy nem a saját dolgaimra, szükségleteimre költöm azt a pénzt, vagy akármelyik pásztor, vagy szolgáltó, hanem igenis a gyülekezet érdekében használja fel. Hogy felkészüljön a tanításokkal, hogy ha terem bért kell fizetni, hogy biztosítsa azt, hogy össze tudjunk gyülekezni, ha el kell menni máshova szolgálni, akkor a gépkocsit biztosítsa az Úr, hogy el tudjunk menni, a benzint ki kell fizetni. Tehát nagyon sok mindenre lehet a gyülekezeti pénzt fordítani, ami az Úr munkájának a felhasználására van.

A tized fogalma: Minden növekményünk és bevételünk tíz százaléka, ami az alsó határ. Ez az alsó határ, ez egy alap! A tized a jövedelemből Istennek járó rész, neki ajánljuk fel. Most egy Ószövetségi Igét olvasok fel.

3Mózes 27,30–32. Revideált Új fordítás

30. A föld minden TIZEDE az ÚRÉ, a földnek a szemes terméséből és a fa gyümölcséből; az ÚR szent tulajdona az.

31. De ha valaki ki akar valamit váltani a tizedéből, tegye még hozzá annak ötöd-részt.

32. A marháknak és juhoknak a TIZEDE is, minden tizedik, amely átmegy a pásztorbot alatt, az ÚR szent tulajdona legyen.

Tehát az Ószövetségben a cserekereskedelem idején, tizedfizetésre csak termények és állatok jöhettek szóba. Ott ezzel gazdálkodtak és ebből adtak tizedet.

Példabeszédek 3,9–10.

9. Tiszteld az Urat a te vagyonodból, a te egész jövedelmed zsengejéből.

10. Ekképpen megtelnek a te csüreid bőséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.

Itt majd meg fogjuk magyarázni, hogy mit jelent ez, hogy a jövedelmed zsengejéből. Mondok egy példát: Ádám és Éva gyermekeiről, Ábelről és Káinról van szó. Ábel szívből adott az Úrnak. Azt írja az Ige, hogy a legjavából, az első zsengeből adott Istennek. Az állatok első elléséből adott. Nem akkor, amikor már harmadszorra ellett az az állat, hanem az első ellésből adott Istennek. Felajánlotta a juhok első elléséből, ami Isten tetszésére volt. De Káin nem a legjobbat adta az Istennek. Ő nem szívből adott, és az ő áldozata nem volt kedves Istennek. Azt írja az Ige, hogy amivel foglalkozott, abból a termésből adott Istennek. Tehát nem azt mondja, hogy az első zsengeből. Ezt meg is nézzük, hogy pontosítsam ezt az Igét.

1Mózes 4,3–4.

3. Lón pedig idő múltával, hogy Kain ajándékot vive az Úrnak a föld gyümölcséből.

Ennyi van írva, hogy Káin a föld gyümölcséből vitt.

4. És Ábel is vive az ő juhainak első fajzásából és azoknak kövérségéből. És tekintete az Úr Ábelre és az ő ajándékára.

Ámen! Itt értettem meg azt, hogy nem írja azt, hogy az első termésből, az első gyümölcstermésből vitt, hanem csak azt írta, hogy a föld gyümölcséből vitt Káin, és azért nem volt az kedves Isten előtt. Ábelé viszont igen, mert az első fajzásból vitt. A tizedfizetés nem a törvényben lett elrendelve, mert a törvény előtt is kegyelem volt. A törvény előtt élt Ábrahám. Most mondom a bizonyítékot, hogy az első tizedfizető Ábrahám volt, és még a törvény előtt volt ez 430 évvel. Ábrahám is szívvel adott. Az 1Mózes 14-dik fejezetben a 18-as verstől a 20-ig, el is mondja ezt az Ige. Itt is ezt a részt teljesen átolvashatjátok a szöveggörnyezetével együtt, mert nagyon fontos, és nagyon jól elmagyarázza.

1Mózes 14,18–20.

18. Melkisédek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hozza; ő pedig a Magasságos Istennek papja volt.

19. És megáldá őt, és monda: Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől (Elion El), aki birtokolja az eget és a földet.

20. Áldott a Magasságos Isten, aki kezdedbe adta ellenségeidet. És Ábrám tizedet ad néki mindenből.

Ámen! A tizednek a törvény adása előtti második említése viszont Jákob, aki Bételben megfogadja a tized adást. Ezt az 1Mózes 28,22-ben olvashatjuk.

1Mózes 28,22.

22. És ez a kő, amelyet oszlopul állítottam fel, Isten háza lesz, és valamit adsz nékem, annak tizedét néked adom.

Később a törvényben viszont el lett rendelve a tizedfizetés. Az Ószövetségben harminchárom százalékot tett ki a tized. A templomadó, a zsenge áldozat a legjelentősebb adófajták voltak. A vallás törvényként alkalmazta a tized beszedését. Tehát kötelezővé tette. Volt a papzsák. Azért papzsák, mert a papnak járt. Krumplis zsáknak mondták, de a papé volt a legnagyobb, a legmagasabb zsák. Azt kapta a pap, minden tizediket. Ugyanígy volt a kéve

is, minden tizedik kévét a papnak kellett leadni. A papnak adták, nem Istennek. Nem úgy, mint most, hogy az Úrnak felajánljuk, hanem kötelezően kellett adniuk.

Bor Ferenc: Gyermekkoromból él előttem egy példa, amikor szedtük fel a krumplit a földön. Volt olyan zsák, ami derékgig ért, és volt olyan zsák, amelyik mellig ért. Erre a nagyobb zsákra mondták azt, hogy ez a papzsák, mert a papnak a több járt. De ez mind vallásos hozzáállást tükröz, mert nem szívből adták, hanem kötelezőségből. Ma az újszövetségben a tized fogalmába tartozik a fizetés, a jutalom, a nyugdíj, a maszek munka, a termés, az állatok termékei. Itt bele lehet sorolni mindent, tojás, tej, sonka, sajt, vaj, ami éppen egy háztájiban előfordul. De a termékeket pénzben meg lehet váltani, ahogy az előbb hallhattátok az Igében. A 3Mózes 27,31-ben olvastuk. Ami azt jelentette, ha például most száz forint egy tojás, és kell a palacsintához a tojás, és a tojást nem tudja a pásztornak elhozni, mint tizedet, mert abból ugyanúgy minden tízből egy tojás az Úrnak jár, akkor hozzá kellett adni húsz százalékot, tehát százhusz forinttal meg tudta váltani, azt az egy szem tojást.

A tized felajánlásának a szívünk hálájából kell fakadni, és nem félelemből. A tized valójában Isten dicséretének és a hálaadásunknak a részének kell lennie. A tized minden bevételed tized részét, azaz tíz százalékát jelenti. Ez azt jelenti, hogy a bevételednek az első zsengeje. Vagyis mielőtt bármire költenél a jövedelmedből, először el kell különítened az egy tizedet, és csak ezután jöhet a rezsi fizetése, és egyéb más kiadás. Ez az isteni rend. Sok évvel ezelőtt megkérdezték az akkori gyülekezetben, hogy miután kifizettem a csekkeket, a rezsit, meg egyéb dolgokat, és ami megmarad, abból kell fizetni a tizedet? Nem! A bevételünk tíz százaléka a tized. Úgyhogy sokan nem látnak tisztán ebben a kérdésben. A tized egy szent rész. Aki krumplit termelt annak idején, vagy legalábbis a szülei, az tudja, hogy a pincében három kupac krumpli volt. Az egyik volt a szép nagy, az ehető. A másik volt a hibás, a vágott, a malacoknak. A harmadik volt az apró, a vető. Nálunk ez így működött. Egy biztos volt, hogy a vetőkrumplihoz nem volt szabad hozzányúlni, akkor sem, ha elfogyott az ennyivaló, mert tavasszal akkor mit vetettünk volna el. Körülbelül a tized is ilyen, hogy ahhoz nem szabad hozzányúlni, mert az áldástól fosztjuk meg magunkat. A tizedfizetés egy ószövetségi alapelv, de az Újszövetségben sem kell abbahagyni a tizedfizetést.

Zsidó 7,8.

8. És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az, akiről bizonyágot tesznek, hogy él:

Zárójelbe ideírtam magamnak, hogy ebben a versben a tizedfogadó Jézus. Mert amit a perselybe teszünk, azt gyakorlatilag az Úrnak adjuk, Jézusnak adjuk, csak fizikálisan nem tudjuk odaadni, mert Ő most a mennyben van. Még kaptam ebből egy megértést, mert nem olyan könnyen értelmezhető Ige ez, hogy az itt és az ott, mit jelent. Nem kell elfogadni, de egy belső bizonyosságom van arról, hogy „és itt halandó emberek szednek tizedet” – ez a föld. „Ott ellenben” – az a menny.

Zsidó 7,1–2. Egyszerű fordítás

1. Ez a Melkisédek Sáleem királya és a Magasságos Isten papja volt. Ábrahám éppen hazafelé tartott abból a csatából, amelyben több királyt is legyőzött. Ekkor találkozott Melkisédekkel, aki megáldotta őt,

2. Ábrahám pedig neki adta a hadizsákmánya tizedrészét.

Melkisédek neve kettős jelentésű. Először is igazságosság királya, azután Sáleem királya, vagyis békesség királya.

Zsidó 7,4–8. Egyszerű fordítás

4. Látjátok hát, milyen hatalmas ez a Melkisédek, hogy még Ábrahám ősapánk is neki adta a hadizsákmánya tizedét!

5. A Törvény azt parancsolja, hogy Izráelben a papok – Lévi utódai – szedjenek tizedet a néptől, vagyis saját testvéreiktől, akik szintén Ábrahám utódai.

6. Melkisédek nem volt Lévi utóda, mégis tizedet kapott Ábrahámától, és megáldotta őt – azt, aki Istentől ígéreteket kapott.

7. Pedig nyilvánvaló, hogy aki áld, hatalmasabb annál, akit megáld.

8. Izráelben a papok, akik a tizedet kapják a többiektől, maguk is halandó emberek. Melkisédekről viszont azt mondja az Írás, hogy örökké él.

Melkisédek itt Jézus előképe, zárójelben odaírtam, hogy tizedfogadó Jézus. Mindketten örökkévaló főpapok! Nincs feljegyzés arról, hogy Jézus pénztárába milyen címen folytak be összegek. De tudjuk, hogy volt pénztárnoka, tehát volt pénze, amivel a szegényeknek segített. De Jézus egyértelműen hozta példaként az adófizetést.

Lukács 20,22–25.

22. Szabad-é nekünk adót fizetnünk a császárnak, vagy nem?

23. Ő pedig észrevévén álnokságukat, monda nekik: Mit kísértetek engem?

24. Mutassatok nekem egy pénzt; kinek a képe és felirata van rajta? És felelvén, mondanak: A császáré.

25. Ő pedig monda nekik: Adjátok meg azért ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek.

Ez a vége a kulcsfontosságú. Tehát ami Istennek jár, azt adjuk meg Istennek. A tized az az elkülönített szent rész, ami Istennek jár! Másra nem használható! Tehát a tized az Úré! De az Atya nem kicsikarni és elvenni akarja tőled, hanem meg szeretné sokszorozni a meglevő javaidat és megmutatja az Igéjében, hogy ez hogyan működik. A következő igében a szöveggörnyezet az anyagiakra és a tizedfizetésre utal.

1Timótheus 5,17–18. Egyszerű fordítás

17. Azok a vezetők, akik jól végzik a gyülekezetben munkájukat, kétszeres anyagi támogatást és megbecsülést érdemelnek, különösen azok, akik az Isten üzenetével és a tanítással foglalkoznak.

18. Mert az Írás azt mondja: „A cséplést végző ökörnek ne kösd be a száját, és engedd, hogy egyen is, miközben tapossa a gabonát!” és: „A munkásnak add meg a maga fizetését!”

Ez a nyomtató ökör, nem tudom, mennyire ismert előtettek. Régen a cséplés úgy folyt, hogy volt egy cölöp, amihez odakötötték az ökröt és körbe-körbe járt, a lába alá pedig betették a gabonakéveket, és ahogy járt ezeken a kévéken, kikaposta belőle a szemet. Erre mondja azt, hogy ne kösd be a nyomtató ökör száját, mert közben megéhezik. Hogy nehogy földobja a bakancsot az az ökör, egyszer-kétszer beleharaphat abba a gabonába, ami ott van a lába alatt.

Az 1Korinthus 9-ben az 1-től 12-ig levő igeszakaszban Pál apostol jelképeket használ a tizedfizetés illusztrálására. Említi például a katonát. A katona kinek a pénzén harcol? Hát nem a saját pénzén, mert ellátják ruhával, fegyverrel, lőszerrel és viszik utána a gulyáságyút – az ebédet, meg a reggelit, meg a vacsorát. Tehát nem ő fizeti a harc költségeit. Ha mi, újjászületett hívők Isten katonái vagyunk, akkor Isten ugyanígy ellát bennünket az alapelvek szerint. Itt is benne van a nyomtató ökör, ahogy elmondtam. És Istennek nem csak a nyomtató ökörré van gondja, hanem a szolgálókra is.

1Korinthus 9,11. Egyszerű fordítás

11. Mi szellemi magokat vetettünk el köztetek. Vajon nagy dolog-e, ha úgy aratunk, hogy anyagi javakat kapunk tőletek cserébe?

Erről szól a mai tanítás egyébként.

Horváthné Éva: Az Újszövetségben a tized nem tartozás vagy kötelezettség, ezért félelem nélkül tudod adni. A törvény alatt ugyanis kötelező volt, de ma ne kényszerből add a tizededet! Különbség van az ószövetségi és az újszövetségi tizedfizetés között. A mai időkorszakban örömmel, hittel, szeretettel és önként adj, mert ma nem kötelező a tizedfizetés, de a javadat szolgálja, ha megteszed. Újra elolvasom a 2Korinthus 9,7–8. igeverset, de itt a Bővített fordításban, ez jobban kibontja.

2Korinthus 9,7–8. Bővített fordítás

7. Ki-ki úgy adjon amint eltökélte az elméjében és szívében, nem vonakodva, szomorságból vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti, abban leli örömét, mindennek felet értékeli és nem hagyja el az Isten.

8. És Isten meg tudja tenni, hogy minden kegyelem, minden kegyeltség és földi áldás bőségben jöjjön hozzátok azért, hogy mindig, mindenkor, minden körülmények között és akármilyen szükség esetén önellátóak legyetek, elegendővel rendelkezvén ahhoz, hogy ne kelljen igényt tartanotok semmilyen segítségre, segélyre és támogatásra és bőségben felszerelve, felöltvén minden jó cselekedetre és szeretetadományra.

Bor Ferenc: Egy újabb kérdés: Hova adjuk a tizedet? Egy példával kezdem. Ha itt helyben elmész a Görbetök vendéglőbe ebédelni, akkor a számládat ott fizeted ki, vagy átmész a Meszes csárdába és ott fizeted ki? Egyértelmű, hogy ott fizetünk, ahol eszünk! Ugyanez igaz a tizedre is, ahová jársz és felveszed a szellemi táplálékot, azt támogasd. Tehát a tized alapvetően annak a szolgálatnak jár, ahol téged az Igével táplálnak. A tizedet beteheted a gyülekezet perselyébe, vagy ha valaki interneten keresztül hallgat bennünket, akkor utalhat a szolgálatunknak. A pásztorok is fizetnek tizedet a perselypénzből, amint hallottátok. Így a perselypénzből az anyagyülekezetbe is jut mindenkinek a tizedéből. Ez volt a Nehémiás 10,38. Igében leírva. A tized a jövedelmünk egy tized része, amit a gyülekezeti perselyen keresztül az Úrnak adunk. Tehát nem a pásztorok adjuk, hanem Istennek. Rossz szemlélet az, hogy hát a pásztor perselyébe teszem bele. Hát igen a persely az a pásztoré, de ami benne van az az Úré és az Úr szolgálatára használja fel, ami már az előbb ki lett részletezve. Arra viszont nincs előírás, hogy mikor adjuk a tizedet. Hetente vagy havonta? Ez mindenkinek a szíve döntése.

2. A TIZED HÉT ÁLDÁSA

A tizedfizetés kérdését tanulmányozva nézzük meg, hogy a hívők anyagi életére milyen hatással van az, ha hittel és örömmel fizetnek tizedet Istennek? Minden esetben, amikor az Úr munkáit támogatod, akkor mind magadat, mind a családodat elviszed az Istennel kötött szövetség helyére. Tehát egy áldott helyre! Mert a mennyei Atya elkötelezte magát arra, hogy megáldja, és megvédelmezi a tizedfizetőket, és azt mondja, hogy ebben tegyük Őt próbára. Tehát teszteljük le Istent, hogy működik-e az Ő Igéje, amit Ő mondott. Istent nagyon is érdeklik az anyagi körülményeink. Meg akarja sokszorozni és védelmezni a földi javainkat, de Ő csak akkor teheti meg ezt, ha mi utat engedünk neki. Hogyan? A tizedfizetés által. A tizedfizetéssel felhatalmazást adsz Istennek, hogy beavatkozzon az ellátásodba és gazdagon megáldjon.

Amikor tizedet fizetsz, lefekteted a siker és a bőség alapjait. Letétet alapítasz Istennél. Földi viszonylatban azt mondjuk, hogy bankbetétet hozunk létre, amiből szükség esetén hittel igényelhetsz Istentől. De ne várd meg, amíg igazán nehéz helyzetbe kerülsz! Ne akkor fuss Istenhez, amikor már pénzügyi problémáid vannak! Úgy is szokták mondani, hogy ne csak vész helyzetben fussunk Istenhez! Mindennap járuljunk elé hálaadással, azért, amit tett értünk a megváltásban. Előzd meg a bajt azzal, hogy rendszeres tizedfizetővé válsz! Fejleszd a hitedet akkor, amikor még jól mennek a dolgok, elmélkedj az áldásokon, amiket Isten ígért a tizedfizetőknél!

Tanulj meg aszerint élni, amit az Ige mond, és amikor a sátán sarokba akarna szorítani pénzügyekben, akkor kudarcot fog vallani. A pénzügyeidre gyakorolt befolyása addigra hatástalan lesz, mert Isten szövetségi ígéreteire alapoztad magad, tehát a sátánnak semmi esélye nincs ellened. Isten megdorgálja őt, mint kártevőt, a te érdekedben. Ha még nem nyitottál ajtót, nem adtál szabad utat Istennek a pénzügyeidben, ne várj tovább! Így, amikor nehéz helyzettel kell szembenézned, felkészült leszel, és a tizedfizetők különleges előjogai védelmeznek meg téged.

Isten hét ígéretet tartogat mindazok számára, akik megtisztelik Őt a jövedelmük tizedével.

Nézzük meg ennek az igei alapjait, hogy tudd, milyen gazdagság és védelem tartozik hozzád, amiből kijelentést vehetsz!

Malakiás 3,6–8. Egyszerű fordítás

6. „Mert én, az Örökkévaló nem változom meg, ti pedig ma is olyanok vagytok, mint ősapátok, Jákób!

7. Őseitek idejétől fogva állandóan eltértetek parancsaimtól, s nem tartottátok meg azokat! Térjete vissza hozzám, és akkor én is visszatérek hozzátok! – mondja az Örökkévaló, a Seregek Ura. – Azt kérdezitek: »De hogyan kellene visszatérnünk hozzád?«

8. Vajon meglophatja-e Istent az ember? De ti mégis loptok tőlem! »Ugyan mit lophatnánk el tőled?« – kérdezitek. A tizedet és az áldozatokat!

A kulcsige itt van a 10. versben:

Malakiás 3,10–12. Egyszerű fordítás

10. Hozzátok be a tizedet minden jövedelmeitekből a Templom raktárába, hogy házamban legyen elég élelem! Ezzel tegyetek próbára – mondja az Örökkévaló, a Seregek Ura. – Azután figyeljétek meg, hogyan nyitom meg nektek a mennyei zsilipeket, és hogyan árasztalak el benneteket áldásaimmal!

11. Még a kártevőket is elűzöm tőletek, hogy ne pusztíthassák el, amit földetek terem. Szőlőtök sem lesz terméketlen – mondja az Örökkévaló, a Seregek Ura.

12. Ezért minden nemzet áldottnak és boldognak mond majd titeket, mert országotok fölvirágzik” – mondja az Örökkévaló, a Seregek Ura.

Ezt a hét pontot most megnézzük, szépen, sorban!

1. „ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit”

A héber szövegben a csatorna szó jelent ablakot és zsilipet, amit ki lehet nyitni, és amin keresztül beáradhat az áldás. Itt az ígéret úgy hangzik, hogy ISTEN MAGA NYITJA MEG AZ EGEK CSATORNÁIT. Ez feléledést hoz minden adakozó életében. Lelki területen, anyagi területen egyaránt. Tehát az adakozásod elindítja Isten erejének hatalmas áradatát, hogy te a bőség útjára léphess, és áldássá válhass! A végcél az, hogy ne csak mi legyünk áldottak, hanem áldáscsatornává váljunk, hogy tudjunk másoknak is segíteni.

2. „ha nem árasztok reátok áldást bőségesen”

ISTEN MAGA FOG ÁLDÁST ÁRASZTANI RÁTOK, ez az ígérete! Isten gyarapodást ígér minden egyes újjászületett gyermekének, aki hitből adakozik Isten munkája számára. A korai gyülekezetben nem volt egyetlen szűkölködő sem. A bőkezű adakozásuk révén a túlradó természetfeletti áldások által megtapasztalhatták minden szükségük betöltését. Ezt elolvashatjátok otthon az Apostolok cselekedetei 4-ben, a 34, 35-ös versekben és a környékén.

3. „És megdorgálom érettetek a kártevőt”

AZ ÚR MEGDORGÁLJA A PUSZTÍTÓT, ez az ígérete! Az Ószövetségben az eredeti megdorgálom héber szó azt jelenti: megnyomorít, megbénít. Az Újszövetségben az ördög már legyőzetett, nekünk csak ellen kell állnunk! Itt látjuk a különbséget a kereszt előtt, és kereszt után. Nem ugyanaz a történet. A kereszt előtt Isten dorgálta meg az ördögöt, mert az embereknek nem volt hatalmuk, mert Jézus még nem volt a kereszten és még nem győzte le az ellenséget. A kereszt után, tehát a mai napokban pedig nekünk megvan a hatalmunk, tehát nekünk kell ellenállni.

4. „nem veszi el földetek gyümölcsét”

A FÖLDED GYÜMÖLCSE VÉDELEM ALATT ÁLL! Az ördög nem pusztíthat a felségterületeden, portádon, kinek milyen területe van. Valakinek a házán kívül van még tanyája vagy szántóföldje, tehát mindaz, ami a hívőhöz tartozik. A bibliai időkben minden termés nagy fontossággal bírt, a mai időkben viszont ez minden anyagi dologra vonatkozik, mert időközben bejött a pénz, ami váltóeszköz.

Amikor hitben elveted a pénzmagot, meg is fogod kapni annak bőséges hozamát. Áldott leszel, bármerre is jársz! Áldott vagy jártodban, keltedben – ezt mondja az Ige!

A kezed minden munkája fölé áldást parancsol az Úr! – írja az 5Mózes 28,6–8-ig. Legyen egy kis házi feladat is, olvassátok el otthon. A Szent Szellem viszont csak akkor tud segíteni nekünk, a hívőknek, ha valamivel foglalkozunk, ha valamit dolgozunk. Ha otthon ülünk és malmozunk, akkor a Szent Szellem sem tud segíteni, mert nem tud rálehelni arra a munkára, amit a hívő nem csinál.

5. „nem lesz a szőlőtők meddő a mezőn”

A szőlőskert alatt átvitt értelemben a családot és Isten családját is értendő. ELKERÜL A MEDDÓSÉG, A GYERMEKTELENSÉG, A SZÜKÖLKÖDÉS. A pénzbeli meddőségre is utal. Amikor Isten királyságába anyagiakat vetünk, a házuk népe soha nem fog szűkölködni. Ő ugyanis aratást ígért nekünk és a gyermekeinknek.

Az ellenség ugyan támadni fogja az anyagi életünket is, de Jézus nevében ellen tudunk állni neki. A szegénység szellemét ugyancsak meg kell törnünk a Krisztusban kapott hatalmunk által.

Egyszer hallottam egy olyan tanítást, hogy a szegénység szellemét úgy is meg lehet törni, hogy egyszer az évben az ember megengedi magának, hogy beüljön egy előkelő kávézóba, vagy beüljön egy étterembe, mert a szegénység szelleme visszatartja őt, de ezzel meg tudja törni.

6. „És áldottnak mondanak titeket mind a nemzetek”

Ez azt jelenti, hogy ISTEN BIZONYSÁGAI LESZÜNK! Ahogy Isten elkezdte Izsákot gyarapítani, az ellenség észrevette ezt, és irigység fogta el őket a hatalmas áldás miatt. Ezt megtaláljátok az 1Mózes 26-ban 12-től 14-ig.

Amikor az agapé szeretetben járva hittel magot vetünk, akkor Isten úgy megáld, oly sikeressé tesz, hogy az Ő jóságának tanúságtevői leszünk.

7. „mert kívánatos földdé lesztek ti”

KÍVÁNATOSSÁ TESZI ISTEN A FÖLDÜNKET, AZ ORSZÁGUNKAT! Annyira vonzóvá teszi az Úr, hogy mindenki szeretne az országunkba jönni. Munkalehetőség szempontjából előnyös, hogy gyárak települnek hazánkba. Hallani olyat is, hogy külföldi családok a békességet kínáló országunkba telepednek le. Az Úr felken szolgálatra, használ téged és eközben kedvessé tesz mások előtt. Ez volt a hét ígéret.

Horváthné Éva:

3. AZ ADAKOZÁS

Isten már a kezdetekkor szellemi törvényeket hozott működésbe. Az egyik a szaporodás képessége az élőlényeknél, tehát minden a maga neme szerint terem, megsokszorozódik.

A másik a vetés-aratás törvénye minden területen, tettek, szavak, anyagiak vetése. A tettek, hogy mit cselekszünk, hogyan cselekszünk, miket mondunk ki, mert a szavainkkal is vetünk. A szánk egy vetőgép, ezt tudni kell.

Ezeket a szellemi törvényeket nem Isten működteti, hanem mi. És ha keresünk a vetéshez szántóföldet, majd működésbe hozzuk a vetés-aratás törvényét, akkor az a javunkat fogja szolgálni! A szegények, nélkülözők számára adományt adunk. Ez is egy befektetés és nem kiadás! Ez is egy bankbetét a mennyei bankba, ahonnan ki is tudunk venni a hitünk alapján.

Van itt egy nagyon jó Ige, a Példabeszédek 19,17. azt írja:

Példabeszédek 19,17.

17. Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti neki.

Ez az Ige azt jelenti, hogy ha én adok egy szegénynek, megáldom bőségesen azt a szegény embert, akkor Istennek adom kölcsön, és Isten bőségesen visszaadja nekem azt, amikor egy szegényt megáldok. Ez egy nagyon jó kijelentés ebből az Igéből. Amikor a szegényeken segítünk, akkor közvetve adunk az Úrnak. Tehát kölcsönadjuk azt az összeget Istennek, a kölcsönt pedig kamatostól kapjuk vissza. Ezt teszi velünk a mi mennyei Atyánk. Csodálatos a mi mennyei Atyánk!

A Zsoltárok 41,1-es, 2-es igeverse azt mondja az Egyszerű fordításban:

Zsoltárok 41,1–2/a. Egyszerű fordítás

1. Áldott, aki törődik a szegényekkel, segíti a gyengéket, mert az Örökkévaló megmenti őt veszedelmes időkben.

2/a. Bizony, az Örökkévaló megőrzi, életben tartja, bőségesen meg is áldja ezen a földön.

Csodálatosan sok Ige van a bővölkedésről az Írásban.

Tehát az adakozásban el van rejtve egy szent védelem is, amit az Igéből hallottunk, hogy életben tart, bőségesen megáld, megőrzi.

A következő dolog, amit meg kell nézni, hogy a rászoruló esetén, az adakozáskor meg kell vizsgálni néhány tényezőt: az az illető rendkívüli helyzetben van-e, aki rászorul az adakozásra, vagy csak egy rendszeres kéregető?

Meg kell vizsgálni azt, hogy szüksége van-e arra a pénzre vagy éppen megszomjazott egy kis alkoholra vagy cigarettára, netán divatból műkörmre költi a pénzét a nyomorúságában. Tehát nem tudja beosztani a pénzt, amit kap, azt a picit sem. Tehát nem a megfelelő dologra költi, amire szüksége lehet.

Akar-e dolgozni? Nagyon jó, hogy ezt a bibliaiskolát végezzük, mert ebben volt egy nagyon jó példa. Ment a kéregető a szolgálóhoz, többször is ment kéregetni, és a szolgáló monda neki, hogy van-e kedved lesöpörni a járdát, vagy lenyírni az utcán a füvet? Most csak itthoni példát hozok, mert, ha van, akkor meg tudlak áldani. Tehát van-e indíttatása arra, hogy nem csak azért kéreget, hogy kapjon, hanem ő is adjon valamit cserébe, igazából, akar-e dolgozni? Keresett-e már magának munkát? Ki lehet próbálni így is.

Aztán lehet ezeket az embereket a pénzzel kapcsolatban tanítani, hogy jól ossza be a pénzt. Ismerek ilyen embert, aki nem tudja a pénzt jól beosztani, és azért nyüglődik, szűkölködik, mert nem tudja beosztani, és ezért bölcsességre tanítani kell, ha engedi, ezt hozzáteszem.

Van olyan dolog is, hogy a Szent Szellem indíttatására adod-e? Elindítja a szívedet a Szent Szellem, hogy na, ennek az embernek segítenem kell és adok neki. Ezt is figyelembe kell venni! Több pontja van a szegények felé történő adakozásnak.

Az adakozás egyfajta vetés a részünkről, amit Isten már a kezdetekben elrendelt.

1Mózes 8,22.

22. Ennek utána míg a föld léssen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.

Ezek nem szűnnek meg. Ezek el lettek rendelve Istentől, és ebben benne van a vetés-aratás, amit szellemi vonatkozásban is lehet látni ebben az Igében, hogy vessünk, és akkor aratunk, mert ezek nem szűnnek meg. Ezt folyamatosan gyakorolnunk kell. Fizikailag van itt az Igében leírva, de van szellemi vonatkozása is. A vetés-aratás vonatkozik mind a mezőgazdaságra, mind a szellemi dolgokra.

Prédikátor 11,4. Egyszerű fordítás

4. Aki mindig a kedvező időjárásra vár, nem fog vetni soha. Aki meg az esőtől fél, aratni nem mer soha.

Ilyenek vagyunk. Ismerjük ezt a helyzetet, hogy hát most esik az eső, hú, most várok erre-arra. A megfelelő időben kell elvetnünk, amit el kell vetni, és akkor aratni fogunk.

Aki a körülményekre tekint, például, ha nincs egy fillérje sem, kevés pénze van, nagyon szűkös a pénztárcájában a pénz, azt a hívőt könnyen visszatarthatja a vetéstől. Ahogy mondtam is, hogy hát ennyiből nem lehet megélni, hogy adjak még ezen felül.

2Korinthus 9,6. Egyszerű fordítás

6. Ne felejtsetek, hogy aki kevés magot vet a szántóföldjébe, az keveset is fog aratni! Aki pedig bőven vet, az majd bőven is arat.

A szántóföld fizikai értelemben például a kiskert, vagy a nagykert, szellemi értelemben pedig a mennyei bank. Mennyit fektetünk be? Ha hittel vetünk, akkor annak az lesz a követ-

kezménye, hogy aratni fogunk! Ha hittel vetünk! Nem mindegy, hogy mert a másik tett a perselybe, akkor én is teszek bele. Azt hittel, szívvel kell tenni, ha nincs a szíveden, akkor ne tegyél! Ez nagyon fontos, hogy hittel és szívvel kell megcselekedni. Nem úgy teszem bele, hogy a másik kezemmel meg adom is, meg nem is. Nem haragszik meg azért Isten, ha nem teszel bele, mert nincs a szíveden, de ezt hittel, szívvel kell tenni, mert amíg nem vetsz, nem is várhatod el az aratást.

A kályhának sem mondjuk azt, hogy adjon meleget, amíg nem adunk neki fát. Begyűjtünk a gyűjtőssel, de ha nem adunk fát, akkor nem fog meleget adni, mert nem fog a kályhában égni a tűz. Ha meg sem gyűjtjük, akkor főleg nem fog meleget adni.

Mennyit és hogyan aratunk? Erre is megvan a válasz. Jézus megadja a választ erre is.

Márk 4,20.

20. A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az Igét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit.

A többszörösét, ahol a hitszinted van, annyiszorosát fogod learatni.

A Lukács evangélium 6,38-as Igéje pedig azt mondja, amit már hallottatok tőlem:

Lukács 6,38.

38. Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mértétek.

Ez azt bizonyítja, hogy ha hittel vetsz, akkor aratni is fogsz, a vetésed mértéke szerint!

Bízom benne, hogy ma megláttátok azt az Írásokból, hogy Isten nem el akarja venni a ti pénzeteket, hanem meg akar sokasítani! Ehhez viszont rendszeres vetőnek kell lenned! Rendszeres adakozónak! Ez a legjobb befektetés a világon, mert nincs rá hatással a gazdasági válság és ez mindenkor elérhető! A mennyei bank mindig nyitva van. Nem kimondottan a pásztor vagy a hívő testvéred a te anyagi forrásod, hanem elsősorban Isten! Vess hittel, hogy arathass!

A mai napon nem arról tanítottunk, hogy pénzt csikarjunk ki tőletek, hanem a ti áldásokról volt szó. Ámen!

Bor Ferenc:

Néhány gondolatot még szeretnék hozzáfűzni.

Az egyik a Lukács 6,38, amit megtapasztaltunk talán húsz évvel ezelőtt. Az asztalon álltak a csekkek, és éppen akkor nem volt rá fedezet, és mivel senkinek nem beszéltünk erről, tehát nem tőlünk tudták, hanem a Szent Szellem indította fel az egyik füredi testvérünket, nem is az egyházunk tagjai. Egyszer csak jött a csekk, mert csekken jött a pénz, mert meghallották Istentől, hogy nekünk szükségünk van rá. Tehát emberek adnak a ti öletekbe. Csekken jött a pénz és annyi, hogy ki tudtuk fizetni a számláinkat, mert itt van benne, hogy az emberek adnak a ti öletekbe. Isten nem tud az égből pottyantani pénzt, mert a mennyben nincs bankjegynyomda. Embereket használ arra, hogy felindítja a szívüket, és megfelelő helyekre eljuttatják a szükséges támogatást és betöltenek szükségeket.

Elmondom, hogy amikor elkezdtem járni a gyülekezetbe, 1996-ban Siófokra, én sem tudtam, hogy az a persely miért van ott, az ajtó mellett, én is szépen elsétáltam mellette. Eljött egy idő, amikor kijelentést és megértést kaptam, hogy bizony, az én javamat szolgálja az, ha tizedet fizetünk.

A mélyszegény földrészekén, ahol evangelizációs kampányok folynak, ott is szóba kerül a vetés-aratás, és azt mondták az emberek, hogy nekünk nincs pénzünk, de amink van, elhoztuk. Elhozták a kabátgombjukat, és bedobták a perselybe. Isten ezt hitnek tekintette, és ellátta őket ruházattal, mert az volt az aratásuk. Tehát, ha hittel teszünk valamit, és amink van, azt Isten oltárára tesszük, azt Isten meg tudja áldani.

Sajnos a vallásos nézet azt mondja, hogy a keresztény ne legyen gazdag! De ez nem igaz, mert Isten meg akar bennünket bőségesen áldani.

Amikor húsz évvel ezelőtt a helyi gyülekezetben, a szántódi gyülekezetben, tanítottam erről a hét áldásról, amit most ti is hallottatok, a végén nagy mérgesen felállt az egyik testvérnő és azt mondta: „már megint a pénzről volt itt szó”! És biztos vagyok benne, hogy a Szent Szellem adta a számba a választ, mert nem gondolkodtam rajta. Azt válaszoltam, hogy „nem a pénzről tanítottam, hanem a te áldásodról”, aztán becsukta a száját.

Először is hitben kell megnyílni, felépülni, mert akkor tényleg nem kiadásnak tekint az ember, hogy kidobtam a pénzt az ablakon, amit bedobtam a perselybe, hanem ez az én bankszámlámra megy, a mennyei bankszámlámra. Attól függ, hogy milyen szemüveggel nézzük. Ha úgy nézi, hogy ez kiadás, meg tőlem el akarják venni, akkor teljesen rosszul fogja fel. Itt van a palack szűk nyaka.

Fel szokott merülni a kérdés, hogy meg akarják mondani a pásztoroknak, hogy mire költse, azt, ami a perselyben van. Ez nem helyénvaló, mert én azt az összeget átadtam az Úrnak, ettől kezdve a pásztor felelőssége, hogy a szolgálaton belül mire használja. Laptopot vesz vagy eget vesz, vagy sorolhatnám a különböző szükségeket.

Még egy gondolat, ami most eszembe jutott, hogy ha felismerjük azt, hogy a pénzünk nem is a miénk, hanem Istené, akkor könnyebben adunk belőle. Hálaképpen könnyebben adunk Istennek, hogy megáldott egészséggel, munkahellyel, képességgel, erővel, így megháláljuk neki. Itt nem a szolgálókról van szó, mert a szolgálónak, a pásztoroknak, az a dolga, hogy készüljön, az nem tud elmenni, dolgozni, mert akkor nem tudja ellátni a hivatalát, és még nem tudni milyen feladatai vannak, mit bíz rá az Úr. A szolgáló is dolgozik, a pásztori hivatalában. Ezért az „aki nem dolgozik, ne is egyék” kifejezés az egyéb gyülekezeti tagokra, meg a világiakra vonatkozik.

Egy képes üzenetet találtam nemrég. Hiszem, hogy az Úr hozta elém, így hangzik: „Én kilapátolom a pénzt, Isten pedig visszalapátolja.” Csakhogy neki nagyobb lapátja van, mint nekem, ez azt jelenti, hogy bőségesen jön vissza az, amit elvetünk hittel.

Még egy utolsó példa. Ahhoz, hogy valaki megértsen egy tanítást, meglássa a szellemi részét, a következő példával szeretném ezt illusztrálni. Ha van egy vödör és benne van két liter víz, mellette van egy ásványvizes palack, két liter vízzel, melyiket tudjátok előbb kiönteni? A vödört, mert széles szája van, egy mozdulattal ki lehet önteni, de a palackot tarthatod, és eltelik egy kis idő, mire a víz kijön belőle, mert a nyakán van egy szűkület. Ugyanilyen a meg nem újított elme. Nem engedi azt a szellemi igazságot, ami bennünk van az újjászületés óta, meg a tanítások által, nem engedi olyan mértékben feljönni, mint ahogy kellene. Ezért fontos az elme megújítása, és ezt nagyon sokszor halljátok, és nagyon sokféle prédikálják a pásztorok, mert enélkül nem lehet előrébb jutni.

Köszönjük a nyitott szíveteket!

Horváthné Éva:

Hálákat adunk neked, mennyei Atyám, hogy a mai alkalom békességgel lefolyt, a Jézus nevében. Köszönjük, mennyei Atyám, hogy a szívek befogadták a Te Igédet, és hisszük azt, hogy ez a mag, ami el lett vetve ma, megfogán, és gyökeret ver, kikel és hatalmas áldás lesz az életekben ebből, a Jézus nevében. Köszönjük, mennyei Atyám a gyarapodást, a bőséget, köszönjük, hogy minden szellemi áldással megáldottál minket az Úr Jézus Krisztusban. Hálákat adunk a drága Szent Szellemed vezetéséért, hogy mindennapon csak arra hagyatkozunk és a Te akaratod szerint járunk el, a Jézus nevében. Ámen!

Bor Ágnes:

Az egyik elhangzott Igéhez egy kiegészítés: a Zsidó levél 7. részében van, hogy itt emberek szednek tizedet, ott pedig Jézus. Bármilyen, amit az Úrnak adunk, az gyűlik a mennyei bankszámlán és onnan tudunk igényelni, de előbb persze vetnünk kell.

Van egy példa azzal kapcsolatban, hogy akik az Evangéliumot hirdetik, azok az Evangéliumból élnek, jogosultak arra, hogy az Evangéliumból éljenek. Régebben, amikor volt erről tanítás, akkor elhangzott egy példa, hogy a földi bárányokat a földi pásztor vezeti és

gondozza. A bárányok cserében ellátják a pásztort, mert lesz ruhája a gyapjából, el tudja adni a bárányt és lesz pénze, így van ellátása a bárányokból. Ugyanígy a gyülekezetekben is a szolgálókat ellátja a nyáj, mert vetnek, és adnak a pásztornak is. Ahol eljutnak már erre a szintre, ott a pásztornak már nem kell munkahelyen dolgozni, hanem a nyáj, a bárányok, a gyülekezet gondoskodik róluk, vagy akármilyen szolgálókról a hívők gondoskodnak. Az Úr a hívőkön keresztül gondoskodik a szolgálókról.

Van az Evangéliumokban egy történet, mikor Jézus figyeli az adakozókat a templomban. Mondja Jézus a tanítványoknak, hogy a gazdagok a feleslegükből adnak, de az özvegyasszony az utolsó két fillérjét adta oda. Ez mutatja az ő hitét, hogy az utolsó kis vagyonkáját is odaadta az Úrnak. Nincs leírva, de biztos, hogy az Úr megáldotta őt ezért. Az Úr az áldozat mértékét figyeli. Az özvegyasszony mindenét odaadta, és nem csak a feleslegét.

A gazdag ifjúnál látszik ez, hogy odaszalad Jézushoz, hogy mit kell tennem ahhoz, hogy üdvözüljek? Mondja neki Jézus, hogy a törvényt ismered, és válaszolja a gazdag ifjú, hogy igen, ifjúságomtól fogva betartom. Ezután mondja neki Jézus: add el mindenedet, add a szegényeknek, és kövess engem! Ekkor a gazdag ifjú megszorodott, mert jobban ragaszkodott a vagyonához, mint Istenhez. A pénz szerelme elvonta a figyelmét Istenről. Nem az Isten volt a szerelme, hanem a pénz. Jobban ragaszkodott a vagyonához, mint Istenhez, meg Jézushoz. Erre mondta Jézus, hogy milyen nehéz bemenni a gazdagoknak Isten országába, mert jobban ragaszkodnak a vagyonukhoz, mint Istenhez. Ha a gazdag ifjú szétosztotta volna a vagyonát a szegényeknek és követte volna Jézust, akkor Jézus megáldotta volna őt, jobban, mint amennyije volt neki addig. A gazdag ifjú odáig látta magát a törvényben, hogy ő a szövetség részese a zsidó szertartás szerint, mert zsidónak született. Az 5Mózes 28-ban látta azt az áldást, hogy ha betartja a törvényt, akkor az Úr őt megáldja, és ő ebben látta magát, és csak idáig tartott az ő hite. Tovább már nem látta magát abban, hogy ha ő szétosztja a vagyonát a szegényeknek, akkor az Úr megáldja őt még jobban. Odáig látta ő csak magát, ha betartja a törvényt, az Úr megáldja, de abban már nem látta magát, hogy ha szétosztja a vagyonát a szegényeknek, akkor kölcsön ad az Úrnak, és az Úr megáldja őt. Ő ebben már nem látta magát, a gondolatában, a hozzáállásában.

Van egy a történet, még az Ószövetségben, hogy Illés elment az özvegyasszonyhoz. Miután a Kéri patakhoz ment, hogy a hollók táplálják, és utána ott kiszáradt a folyó, elment az özvegyasszonyhoz. Mondja az özvegyasszony, hogy van egy kevés lisztem, meg olajam, majd megsütöm neked meg a fiamnak. Megesszük és meghalunk. Erre mondta Illés, hogy előbb nekem süss, utána magadnak, és az özvegyasszony engedelmes volt, és ez egy magvetés volt az ő részéről, ezután az Úr megáldotta, és bőségben éltek. Az Úr volt az első, mert az Úr szolgálójának adott előbb.

Először keressük Isten országát és az Ő akaratát, és utána Ő megáld minket. Először adjunk mi, és utána Isten gondoskodik arról, hogy mi is kapjunk, hogy arassunk is.

A Prédikátor könyvében van leírva, hogy vedd el a kenyeredet és sok nap múlva visszakapod. Ez is a vetésről és az aratásról szól. A Galata 6. részében olvashatjuk, hogy amit vet az ember, azt aratja. Máshol meg az van leírva, hogy aki szűken vet, az szűken is arat, aki bőven vet, bőven is arat. Sok példa van erről, és hálát adunk az Úrnak ezért.

Azt is olvashatjuk az Írásban, hogy az Úr megsokasítja a vetéseket. Ha megsokasítja az Úr a vetésünket, a vetőmagunkat, akkor többet tudunk vetni, és utána az aratásunk is egyre több lesz.

Az Ószövetségben és az Újszövetségben is olvassuk azt, hogy az Úr magot ad a magvetőnek. Kinek ad magot? A magvetőnek! Aki hajlandó arra, és engedelmes abban, hogy elvesse a magot. Ha pedig valamilyen áldás érkezik hozzá, és az Úr arra vezeti, hogy adja oda valakinek, akkor nem tartja vissza, hanem odaadja. Engedelmes abban, hogy nem tartja meg magának, hanem odaadja, ha az Úr mutatja neki, és nem ragaszkodik túlságosan valamihez, hanem engedelmeskedik az Úrnak. Sokszor előfordul keresztények életében, hogy olyan

dolgot mutat az Úr, hogy adja oda, amihez túlságosan ragaszkodik, így rámutat az Úr arra, hogy „drága gyermekem, ahhoz jobban ragaszkodsz, mint hozzám, ha nem akarod odaadni.”

A Márkban írja az Ige, hogy mondja Jézus, hogy aki engem követ százannyit kap, nőtestvéreket, fitestvéreket, házakat, apákat, anyákat, mindent, hogy aki engem követ és engem szolgál engedelmesen, az százannyit kap, százannyit arat.

A Zsidó levélben szerepel, hogy tiszteljük a hatalmi pozíciókban levőket, a vezetőket, és ez vonatkozik az egyházi vezetőkre is, meg a világi vezetőkre is. Ahogy Feri pásztor is mondta, hogy fizetjük a világ számára az adót is, és azt visszaforgatják ránk, hogy ugyanazzal a hozzáállással fizessük az adót, mint ahogy a tizedet fizetjük az Úrnak. Igazából azért van az adó, hogy azt az állam utána a nép szolgálatába, a nép javára fordítsa. Jézust meg akarták kísértetni azzal, hogy kinek fizessünk, az Úrnak vagy a császárnak, hogy kell-e adót fizetni? Ezt kérdezték Jézustól, de igazából ez egy csapda volt Jézus számára, és akkor Jézus mondta, hogy kinek a képe van a pénzen? Mondják, hogy a császáré, akkor adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené. Ebben az volt a csapda, hogy ha azt mondja Jézus, hogy csak az adót kell fizetni, akkor kérdezhetik azt, hogy a római államot szolgáljuk, aki elnyom minket? Ha meg azt mondja, hogy csak a tizedet fizessük, akkor mondhatják neki azt, hogy hát ne szolgálják ezt az államot? Ezzel is megvádolhatták volna Jézust, hogy az állam ellen beszél, és ez egy lázadást okoz. Ezért mondta Jézus, hogy fizessétek az adót is és a tizedet is. Ámen! Halleluja!

Meghívlak benneteket egy közös imára, hogy megerősítsük a hitünket az Úrban. Azt mondja Isten Igéje, hogy szükség néktek újonnan születnetek, és ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát. Ezek Jézus szavai voltak, Ő mondja ezeket, és meg kell vallani a hitünket, hogy hiszünk Jézusban, hisszük, hogy Ő Isten Fia, meghalt és feltámadt, és ma is él. (Róma 10,9-10)

Mondjuk együtt ezt az imádságot:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.

Kérlek, Jézus legyél az én Uram!

Legyél az én Megváltóm!

Legyél az én Gyógyítóm!

Jézus, Úrrá teszek az életem felett.

Jézus, Te vagy az én Uram.

Te vagy az én Megváltóm.

Te vagy az én Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő szent vére örökre megtisztított minden bűntől.

Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság.

Köszönöm Neked, drága Jézusom! Ámen!

Dicsőség az Úrnak!

A Lukács 11-ben, azt írja Isten Igéje, a 11-től olvasom fel az Igét:

Lukács 11,11–13.

11. Melyik atya pedig az közületek, akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ad néki? vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ad-é néki?

12. Avagy ha tojást kér, vajon skorpiót ad-é néki?

Tudjuk mindannyian, hogy a gyerekünknak nem adnánk rosszat. Mi, itt a földön szeretjük a gyerekeinket, és rosszat nem akarnánk nekik adni. Képzeljétek el akkor, hogy az Atya, a mi szellemi Atyánk mennyire szeret bennünket.

13. Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik tőle kérik.

Le van írva, feketén fehéren, az Írásban, hogy Istentől, az Atyától kérünk kell a Szent Szellemet, és Ő teljes szívvel, szeretettel odaadja nekünk, azért, hogy a Szent Szellem elvezessen minket minden igazságra, és bizonyágtétel legyen az életünkben. Nagyon fontos, hogy kérjük a Szent Szellemet. Ezért most a Szent Szellem keresztség imáját mondjuk el!

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, hogy ha kérem Tőled a Szent Szellemet, akkor Te odaadod nekem. Ezért most, mennyei Atyám, a Te Igédnek megfelelően, megkérek Jézus nevében, töltsd be a szívem Szent Szellemmel!

Köszönöm, mennyei Atyám, betöltekeztem most a Szent Szellemeddel, teljes a szívem a Szent Szellemmel, ennek jeleként nyelveken fogok szólni, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm, szent Atyám, drága Jézusom, a Szent Szellem mindörökké bennem és velem marad. Ámen!

Köszönjük az Úrnak!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

